

Șoaptele copilăriei

Director: Prof. Staicu Ionelia
Director adj: Prof. Crăciuneanu Ioana
Tehnoredactor: Prof. Drossu Florina

Contribuții:
Prof. Puncioiu Ana
Pedag. Tatarici Mirela
Prof. Ioniță Daniela

Prof. Viorica Petrescu
Prof. Svârlefus Tasiea
Prof. Rădoi Dorinel
Prof. Oprea Mihaela

Și celelalte cadre
didactice
ISSN 2601 - 2065
ISSN-L 2558 - 8540

DECEMBRIE 2018

NUMĂRUL 27

IARNA

România

*România este patria mea,
restul sunt doar țări.*

Autor:
Octavian Paler

*România este patria
noastră și a tuturor
românilor. E România
celor de demult și-a celor
de mai apoi. E patria
celor dispăruți și a celor
ce va să vie.*

Autor:
**Barbu Ștefănescu
Delavrancea**

România mea

România mea!

Îmi place să spun „România mea” pentru că România este pentru mine ceva la fel de prețios ca familia și casa părintească, la fel de mișcător în inimă, încât percep România ca pe o trăire, ca pe o emoție fixată unic în suflet.

Simt România cu ochii, cu auzul, cu miros, cu gustul, cu mâinile și picioarele și, mai mult, printr-o legătură de sânge, o simt cu sufletul, îi simt durerile și bucuria, o pot identifica prin propriile trăiri legate de pământul natal și o pot prezenta celorlalți încărcată de emoție personală.

România pe care o cunosc eu este România care mi s-a dat, ca pe cea mai scumpă hrană, încă de la naștere.

M-am hrănit cu România faptelor istorice, cercetate și scrise cu exactitate ; m-am hrănit cu România literară, a dulcelui grai și-al emoției venite din forma exprimării marilor ticluitori cu penița; m-am hrănit cu România picturală, a jocurilor blânde de culoare prinse pe pânza artiștilor; m-am hrănit cu România din arcușul viorii sau din fluierul ciobanului ; m-am hrănit cu România din forma și ritmul repetitiv al motivelor populare prinse-n ia țaranului... ; m-am hrănit cu România din gustul mâncării, din talanga vitelor, din foșnetul pădurii, din mirosul fânețelor, din pământul reavăn și roditor, din aurul grâului și coacerea pâinii... În mii de feluri m-am hrănit cu România.

M-am hrănit cu această Românie pe care și tu, dragă cititorule, o simți în inimă în forme personale.

Pronunță : „România”- și-ai să vezi cum, involuntar, rețeaua minții tale face stop cadru sau flash și vizualizezi cu ochii minții, în primul rând, ceea ce simți cel mai adânc în legătură cu această țară.

Anul 2018, fiind an centenar, cu siguranță a făcut ca, pentru mai mulți români deodată, stop cadrul să fie cel al imaginii Marii Uniri din 1918.

Mai adânc ca niciodată, pornind imaginar pe firul descendent al timpului istoric, am ajuns foarte mulți să ne prindem în hora Marii Adunări de la Alba Iulia, simțind, cu cei laolaltă strânși, focul unirii.

Decembrie acesta a făcut ca România unic amprentată în sufletul și-n inima mea să-și deschidă prima pagină cu imaginea României tuturor celor uniți în cuget și-n simțire românească.

În mijlocul comunității școlare, Ziua Națională a României sărbătorită la 100 de ani de la Marea Unire a fost prilejul cu care am simțit și noi, atât în perioada pregătirilor cât și a desfășurării evenimentului dedicat acestui moment istoric, sentimentul puternic de unire și forța dată de aceasta. Am lucrat alături, cadre didactice, elevi, părinți la: confecționarea decorurilor, repetițiile dansurilor, cântecelor, poeziilor, pregătirea materialelor video și a proiectelor pe această temă, realizarea picturilor, a obiectelor pentru expoziții, amenajarea spațiului destinat colțului muzeal și împodobirea acestuia cu obiecte vechi, tradiționale, aduse din zestrea personală a participanților, amplasarea garderobei cu costume populare autentice etc.

Munca nu a fost nici simplă, nici ușoară pentru că, a transforma o sală de sport într-un sat românesc la zi de sărbătoare a însemnat cu adevărat o muncă pe care nimeni nu ar fi putut-o face singur.

Iată cum, fără să gândim măcar, am lucrat patronați de proverbul: „Unde-i unul, nu-i putere, la nevoi și la durere/Unde-s doi, puterea crește și dușmanul nu sporește”.

Întreaga perioadă de pregătire a fost, pentru fiecare dintre noi, una asemănătoare firului epic al basmelor românești pentru că ne-a oferit adevărate provocări de care, trecând, s-a produs asupra noastră o transformare spre o maturitate de înțelepciune în legătură cu înțelegerea adevăratei semnificații a unirii.

Privind reflexiv, ceea ce a adus bucurie pur românească în inima fiecărui participant la această activitate pare să fi fost nu punctul culminant -serbarea-, ci drumul de pregătire al acesteia.

Pe acest drum oamenii s-au legat mai strâns, au împărtășit trăirea personală față de actul unirii, au destăinuit povești de familie legate de viața de în urmă cu 100 de ani, au vorbit despre obiectele din zestrea personală aduse în colțul muzeal, au inițiat copiii în deprinderea unor meșteșuguri populare, au explicat semnificațiile simbolurilor/ motivelor populare întâlnite pe obiectele vechi și pe costumele autentice, în așa fel încât copiii au simțit încărcătura spirituală dată de acestea.

Minunatele momente de activitate „împreună” au făcut ca expozițiile cu lucrările realizate de copii să fie unele care au păstrat curate aceste forme și motive populare proaspăt învățate, cumva aceștia etalând, prin lucrările realizate, o mare naturalețe moștenită ereditar, jocul cu forma populară și ritmul repetitiv al acestora părând a fi forma de exprimare cea mai firească a micilor români.

Totul a culminat, așa cum spuneam, cu sărbătorirea Marii Uniri, programul artistic înflăcărând inimile tuturor celor prezenți.

Frumusețea zilei a fost dată de emoția regăsită pe chipul luminos al fiecăruia, costumele populare îmbrăcate atât de protagoniști, cât și de spectatori punând încă o dată accentul pe unitatea de simțire națională.

Nu a lipsit nimic din ceea ce înseamnă cartea de vizită a poporului român: oaspeții au fost întâmpinați cu o pâine mare-împletită cu drag de o mămică - și cu sare- semn al ospitalității românești, ca apoi aceștia să fie copleșiți de cele două steaguri mari, tricolore, aflate de-a stânga și de-a dreapta scenei.

Li s-au agățat în piept cocarde tricolore și au fost invitați să parcurgă „drumul regăsirii” - un drum al întoarcerii în timp spre rădăcinile românești, prin vizitarea expozițiilor pregătite (unele în imagini și text prezentând mari evenimente din istoria poporului român, altele punând în lumină frumusețea vieții țărănești prinse în arta tradițională, altele fiind mărturii ale preocupărilor românului de altă dată-colțul muzeal etc).

A fost o bucurie să ne simțim inimile batând la unison în timpul intonării Imnului Național al României și să ne cheme forța unirii într-o horă în care cred că și ceilalți, asemeni mie, au dat mâna deodată și laolaltă, trecând peste timpul istoric, cu cei de la Alba Iulia, teleportați sufletește lângă românii din 1918.

Despre 100 de ani de la Marea Unire s-a scris, de 100 de ani încoace, mult, frumos, emoționant.

Eu m-am hrănit cu ceea ce au scris înaintașii noștri cu penița purtată de spirit românesc și am construit în inima mea un loc special numit România.

Cred că fiecare dintre cei născuți pe acest pământ poartă în inimă un astfel de loc.

De aceea consider că în inima fiecăruia trăiește o Românie unică și de aceea, atunci când spun ceva despre țară, vorbesc folosind forța dată de pronumele posesiv în legătură cu România mea.

Faptul că, prin activitatea de sărbătorire a Marii Uniri, România mea a apelat la flash-uri identice cu ale celor din jurul meu, a făcut să înțeleg că Marea Unire este una dintre momentele cel mai adânc purtate în suflet de români, că a fost îndeajuns ca, în an centenar, cu toții să scoatem la lumină din inimă România unică a fiecăruia și să observăm cu mândrie că acestea se identifică una cu cealaltă într-o Românie Mare, la ceas de sărbătoare.

România mea, așa cum o port unic în suflet, este aceeași Românie din sufletul tuturor celor pătrunși de mândrie națională.

Articol realizat de :
Prof. înv. primar Oprea Mihaela Adelina

Tradiții și obiceiuri românești de Crăciun

Românii sunt un popor dezvoltat, iar țara lor se numește România.

De-a lungul timpului, aceștia au învățat meșteșuguri, dezvoltând tradiții și obiceiuri românești.

În familia mea, de Anul Nou, mereu are loc un obicei foarte rar : mâncăm 12 boabe de struguri , fiecare bob reprezentând câte o lună din an, iar pentru fiecare lună trebuie să îți pui câte o dorință în gând, pentru a fi norocos tot anul.

Sărbătoarea mea preferată este Crăciunul.

Din punct de vedere religios, această sărbătoare înseamnă Nașterea Domnului Iisus Hristos. Gospodinele fac curat în toată locuința, dar și gătesc bunătăți tradiționale, cum ar fi: sarmalele, cozonacii, salată de boeuf, piftie și multe altele.

Pentru copii bucuria este mai mare, deoarece Moș Crăciun le aduce cadouri!

Eu sper ca tradițiile și obiceiurile românești să se păstreze din generație în generație!

Autor:
Șarvarin Bianca-Maria (Clasa a VI-a B)

Avem o zi națională

Desen: Constantin Simona Cristina, Clasa a II -a C, Semiinternat

Erau la horă-n sat bătrânii
Și tinerii soseau și ei.
Dar, de ce oare latră câinii
Și tropotesc ciudat doi miei?

Văzduhul tot e-o negură
Și cântecul se clatină...
Vai, frunza rău mai tremură,
Se strică a lor datină.

Arcanele - nspăimântător veneau la vale
Prinzând pe tineri ca peștii în plase,
Iar hora s-a făcut ocean de jale
Și toți fugeau de moarte către case.

Cei mai frumoși băieți din sat
Nu mai aveau chipuri de flori...
Oare de ce chiar le-a fost dat
În loc de dragoste, dureri?

În loc de ochii fetei dragi,
Să tot privească țevi de puști...
În loc de pâinea mamei dragi,
Să-ți fie dat pământ să muști?

Dar neica Ion, din satul drag
Pleca la oaste bucuros.
C-avea un fiu lăsat în prag
Și pe dușmani îi voia jos.

Căci pentru fiul său, un tată,
În fața morții demn rămâne.
Să aibă fiul viața toată
O soartă bună...o bună pâine.

Nu s-a întors nici azi acasă
Și fiul său, acum bătrân,
Când vine de la câmp spre casă,
Salută piatra de la drum.

Atât mai știe despre tata...
Că a căzut ca brav erou.
De-aceea, inscripționat pe-o piatră,
Stă demult și numele său.

La fel ca neica Ion plecară
Din satul lor, Marin și Neculai
Și Radu, Stancu și Nicoară,
Ca noi s-avem gură de Rai.

Să ne-amintim de ei cu fală...
De-aceea le-a fost dat să moară -
S-avem noi zi națională.
Dar pentru asta a trebuit,
Să avem mai întâi o țară.

Să ne rugăm ca să nu piară!

Autor:

Pedagog Mirela Tatarici

Magia poveștilor

Kildine. Povestea unei mici principese răutăcioase.

Îmi plac lecturile, mai ales dacă sunt ilustrate. În vacanța de iarnă am citit o carte minunată, pe care o recomand cu plăcere tuturor copiilor.

Despre carte...

A fost scrisă de Regina Maria a României și publicată cu sprijinul Principesei Margareta, strănepoata mării regine.

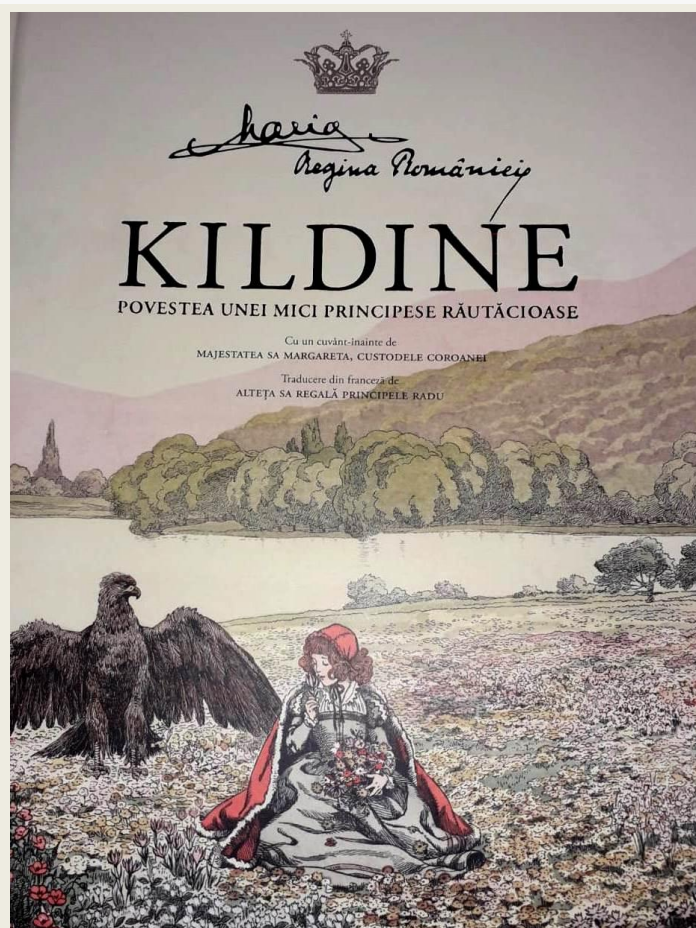
În carte sunt prezentate aventurile pe care fetița le parcurge, în fiecare cunoscând personaje noi.

Kildine este o fetiță trimisă de Dumnezeu unui cuplu regal.

Mica principesă avea o doică, doamna Mâncăcescu, care era convinsă că nu mai existase până atunci un copil atât de frumos.

La trei ani, tatăl ei i-a dăruit o caleașcă aurită, pe măsura sa.

Cu timpul, fetița a devenit orgolioasă și autoritară cu cei din jurul ei. Până și coroana tatălui ei, regele, a ascuns-o.

Ochii ei mari și verzi aruncau uneori priviri răutăcioase, aproape ca acelea ale unei pisicuțe supărate.

Părinții o închid într-un turn, iar cei care o păzesc sunt niște vulturi bruni.

Regele vultur o plimbă în diferite locuri, unde cunoaște alte vietăți: familia vulturului, regina lebădă Flutanda, spiridușul gnom, doamna „Vox Populi” (vânzătoarea de mere) și alții...

La final, Kildine se astâmpără și vulturul rege dă de înțeles cuplului regal că poate veni să o ia înapoi.

Despre autoare...

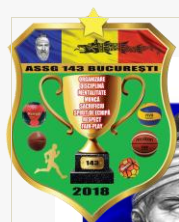
Regina Maria a devenit regină la 15 octombrie 1922, alături de soțul ei, Regele Ferdinand. La origine, era o principesă englezoaică, iar soțul ei avea origine germană. Regina a fost o personalitate puternică a României moderne și foarte iubită de români.

În prezent, coroana reginei Maria se află la Muzeul Național de Istorie a României din București, iar caseta cu inima ei se găsește la Muzeul Național Peleș din Sinaia.

Autor:
Lazăr Sophia (clasa a IV-a B)

ASSG 143 - NOUĂ NE PASĂ DE SPORT

MINIHANDBAL MIXT FAZA PE SECTOR

Ziua de 14 decembrie 2018 a reprezentat debutul echipei de minihandbal mixt a ASSG 143, în cadrul competiției ONSS (Olimpiada Națională a Sportului Școlar).

Vorbim despre un debut, dat fiind faptul că este prima echipă din istoria ASSG 143 participantă în cadrul unei competiții școlare.

La startul turneului s-au aliniat șase echipe din sectorul 5, unele dintre acestea cu multă experiență în ceea ce înseamnă competițiile de handbal și nu numai.

Noi, mai timizi la început, cu o singură jucătoare handbal (legitimată), Maia Felicovi, cea care a dat tonul în teren pe tot parcursul competiției pentru echipa noastră, intrăm ușor-ușor în tempoul turneului, încercând pe cât posibil să ne ridicăm la nivelul adversarilor.

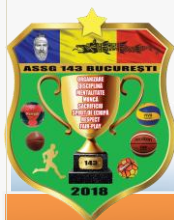
Tragerea la sorți ne aruncă în grupă Șc. Gim. Nr. 147 (Petrache Poenaru) - cap de serie, echipă cu șanse mari de a se impune la finalul competiției și cu Șc. Gim. Nr. 135, un adversar de talia noastră, pe care aveam să-l întâlnim chiar în primul meci.

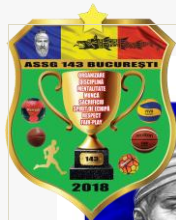
În cealaltă grupă, favorita competiției și nu doar prin prisma terenului propriu, Șc. Gim. Nr. 139 și două echipe de valori apropiate, Șc. Gim. Nr. 144 și Șc. Gim. Nr. 148 (George Călinescu).

Cu siguranță cel mai spectaculos meci al turneului a fost cel dintre echipa noastră și Șc. Gim. Nr. 135, două loturi sensibil egale valoric, au oferit celor prezenți răsturnări spectaculoase de scor, goluri frumoase, încrâncenare și mult elan sportiv din partea tuturor celor implicați, finalul partidei consimțind un spectaculos 7-7, aceiași Maia Felicovi reușind egalarea pentru echipa noastră în ultimele secunde ale meciului.

Meciul următor împotriva Șc. Gim. Nr. 147 a fost unul bun pentru noi, până în momentul când am reușit să conducem cu 3-2, după care, adversarul vizibil rănit în orgoliu, a reușit un meci perfect până la final, întorcând soarta meciului și învingându-ne cu 8-3.

Am fost nevoiți să urmărim cu sufletul la gură ultimul meci din grupă pentru a ști pentru ce loc ne vom bate, 5-6 sau 3-4.

ASSG 143 - NOUĂ NE PASĂ DE SPORT

Și cum învingătorii noștri au câștigat la mai multe goluri diferență cu echipa Sc. Gim. Nr. 135, decât ne bătuseră pe noi, iată-ne jucând finala mică cu ceva șansă.

Însă, condiția fizică și lipsa de experiență ne-au împins pe locul 4 al clasamentului, unul care nu ne strivește deloc ambiția și curajul de a încerca și anul viitor, cu toate că echipa actuală va lua drumul gimnaziului, iar din urmă va veni altă generație, dornică de afirmare și performanță.

Dar iată componența primului lot de minihandbal mixt din istoria ASSG 143: Crețu Ana-Maria, Felicovi Maia, Mitrache Narcisa, Ștefan Ana, Petria Iulia, Nan Larisa, Bănica Nicolle, Zlătaru Adelina, Mușat David și Șerbu David.

Felicitări tuturor!

Autor:
Prof. Rădoi Dorinel

